
ROZKAŻYCIELKA (3) *sb f*

rozkażycielka (2), **rozkazicielka** *a.* rozkażycielka (1).

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz -ciel-); pierwsze a jasne.

sg I rozkażycielką (2). ◇ V rozkażycielko (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Mająca władzę, panująca nad kim (o Maryi) (1) :

Wyrażenie: »rozkażycielka anielska« (1): *dal yey oczyecz nyebyesky na fluzbą uyeczną przy yey przenayczyſthſzem począczyu anyoly ſerafynſzkyego koru/ y oth tychmyaſth oſtala panyą y roſkazyczyelką anyełfką PatKaz II 77v.*

Szereg: »pani i rozkażycielka« (1): *PatKaz II 77v cf Wyrażenie.*

2. Mająca moc sprawczą (o Maryi) (2) : *Roſkážycielko chwalebna/ mocna/ y władnąca. Aniełfka Páni ſpuść nam łálki twoiey: I day wſzyſtkim grzechom náłzym odpufztzenie Amen. KrowObr 177.*

rozkażycielka czego (1): I kto ieſt mátką miłofierdzia/ y roſkážycielką grzechow odpufztzenia/ iedno Marya? KrowObr 164.

MP